

Ieslea Betleemului

Ioan Daniel

Era o tânără cu ochi adânci
Cu fața-n rouă îmbrăcată
Ca o gazelă între stânci
O porumbiță— preacurată

Și ea umbla pe înălțimi
Ca apa tainică-n izvoare
Căta să aibă rădăcini
În lună stele și în soare

Căci chipul ei cel neatins
Era curat ca un izvor
Un curcubeu văzut în vis
Ce nimănui— nu-i e dator

Și ca un crin într-o grădină
Pășea pe muchii de cristal
O stea măreață și sublimă
Ca valul liniștit pe mal

Dar iat-un înger i se arată
Cu-o față sfântă de lumină
Vorbindu-i dulce el îndată
Pe gânduri mult să nu o țină

Mario— iat-ai căpătat
Îndurare de la Dumnezeu
Vestea— de la Cel Prea Înalt
Tu vei naște chiar pe Fiul Său

Dar cum se face—ea a zis
Căci eu nu știu de bărbat
Maria— vin din paradis
Căci sufletul îți e curat

Și iată Însuși Duhul Sfânt
Pe tine te-a preaumbri
Și tu vei naște pe pământ
Pe Cel care va domni

Și a Lui împărăție
Dăinui-va-ntodeauna
Pururi Domn El o să fie

Cât e soarele și luna

Și-a rămas însărcinată
De la Duhul Celui Sfânt
Fecioara cea mai curată
Dintre câte-s pe pământ

Până când s-a împlinit
Vremea când avea să nască
Pe Fiul cel mai iubit
Și ea însăși ca să-l crească

Astfel Domnul a venit
Prin Maria cea fecioară
Cel de vremuri profețit
În lumea noastră amară

S-a născut Mântuitorul
Chiar în iesle-n Betleem
Să ne lege însuși dorul
De-al vieții sfinte-nsemn

O veniți cântați-i slavă
Și-i aduceți închinare
Căci din lumea cea bolnavă
Ne aduce El salvare

Glorie dar Lui Hristos
Pruncul mic din Betleem
Cât de mic e și frumos
El— al mântuirii semn
15 decembrie 2015 Cluj—Napoca